dosar nr.4-2511192-05-4r-25032026

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător: Rusacov Alexei

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul

D E C I Z I E
în numele Legii

13 iulie 2026 **municipiul Cahul**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
Președintele completului de judecată **Evgheni BANCOV**
Judecătorilor **Andrei SCRIPCENCO**
Inga GORLENCO

judecând în lipsa părților, recursul ordinar declarat de către agentul constatator al IP Cahul, Sîrbu Radu împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 27 februarie 2026, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de Bogdan Igor împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 546435 din 03 iulie 2025 și a deciziei de sancționare întocmită în baza acestuia în temeiul art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional,

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La 03 iulie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Sîrbu Radu, a întocmit în privința lui Igor Bogdan procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 546435, pe faptul că, *„pe parcursul anului 2024 și anume 15.08-09.11.2024, Bogdan Igor, având scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumul republican constituțional din 2024, a primit 1 mesaj cu privire la transferul mijloacelor bănești prin intermediul aplicației „ПСБ”, din Federația Rusă de la persoane cointeresate din cadrul unui partid politic, acțiuni de corupere care după caracter atentează la drepturile constituționale”.*

Acțiunile lui Igor Bogdan au fost încadrate în prevederile art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, conform indicilor „Coruperea electorală pasivă”.

Prin decizia agentului constatator din 03 iulie 2025, Bogdan Igor, în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei.

Manifestându-și dezacordul cu tragerea la răspunderea contravențională și pledând nevinovat, Bogdan Igor, în ordinea art. 448 din Codul contravențional, la 17 iulie 2025, a depus

contestație la organul emitent, care ulterior, la 04 august 2025, a fost remisă instanței de judecată pentru examinare în fond.

Potrivit contestației, se solicită admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 03 iulie 2025.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 27 februarie 2026, s-a admis contestația lui Igor Bogdan.

S-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr: MAI06 546435 din 03.07.2025 pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, întocmit de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Cahul, Sîrbu Radu.

S-a anulat decizia de sancționare emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr: MAI06 546435 din 03.07.2025 pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Solicitarea și motivele recurentului.

La data de 19 martie 2026, recurentul din cadrul IP Cahul, Sîrbu Radu, a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 27 februarie 2026, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie dispusă menținerea deciziei de sancționare din 03 iulie 2025, prin care Bogdan Igor a fost sancționat cu amendă în cuantum de 500 unități contravenționale prin cadrul procesului verbal cu privire la contravenție original cu seria MAI06 546435.

În motivarea recursului a menționat că, că instanța de fond reține, în partea dispozitivă, că procesul contravențional urmează a fi încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, motivând că „lipsește fapta contravențională". Susține că, această concluzie este contrară propriilor constatări ale instanței, întrucât, din considerentele hotărârii rezultă că: instanța recunoaşte existența tranzacțiilor financiare; confirmă existența rapoartelor, ordinelor, proceselor-verbale şi informațiilor obținute prin măsuri speciale de investigație; reține că respectivele acte permit clarificarea contextului procedural. Prin urmare, instanța nu constată inexistența faptelor materiale, ci apreciază că probele nu ar fi suficiente pentru a demonstra vinovăția, ceea ce nu echivalează juridic cu lipsa faptei contravenționale, ci, eventual, cu o apreciere 'asupra temeiniciei sau suficienței probelor. În acest context, aplicarea art. 441 alin.(1) lit. a) Cod contravențional este eronată, fiind încălcate cerințele de calificare juridică corectă a situației de fapt.

Totodată menționează că, instanța a reținut că: „ordonanțele, scrisorile şi încheierile nu constituie probe"şi că acestea ar reprezenta doar „acte procedurale". Susține că, această concluzie este contrară art. 425 Cod contravențional, care prevede expres că pot servi drept probe: procese-verbale; înscrisuri; rapoarte; alte documente constatatoare întocmite conform legii.

În susținerea recursului agentul constataor relatează că, instanța recunoaşte că norma contravențională incriminează pretinderea, acceptarea sau primirea de bunuri sau avantaje necuvenite, însă în mod contradictoriu concluzionează că lipsa unor probe directe ale „scopului electoral" ar exclude existența faptei. Or, scopul contravențional: se deduce din circumstanțe, nu necesită o recunoaştere expresă a făptuitorului, nu este condiționat de existența unei hotărâri penale. Prin coroborarea elementelor factuale reținute în procesul-verbal şi materialele anexate, există suficiente indicii obiective pentru constatarea faptei contravenționale.

Mai invocă că, instanța afirmă că acuzația ar avea un, „caracter declarativ" şi ar fi incompatibilă cu actul de sancționare. Consideră că, această concluzie este neîntemeiată, întrucât: procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea art. 443 Cod contravențional; fapta a fost

descrisă clar; contravenientului i-au fost explicate drepturile; acesta a refuzat să dea declarații, fapt consemnat procedural. Refuzul contravenientului de a coopera nu poate fi interpretat în favoarea sa, iar lipsa explicațiilor acestuia nu anulează probele administrate de agentul constatator.

Recurentul menționează că, deşi cauza vizează integritatea procesului electoral, instanța nu a dispus: administrarea de probe suplimentare, verificări adiționale, audierea altor persoane relevante, limitându-se la o evaluare formală a materialului existent, ceea ce contravine rolului activ al instanței în procesul contravențional.

Procedura în fața instanței de recurs.

Art. 471 Cod contravențional stipulează că, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței. Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum și la cererea motivată a părților, instanța de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea ședinței de judecată, cu citarea părților pentru prezentare la proces. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor esențiale invocate în recurs.*

Completul de judecată, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin. (1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Este de menționat faptul că, părților le-a fost expediată cererea de recurs și prin înștiințare le-a fost comunicat despre necesitatea prezentării până la data de 04 mai 2025 a referinței.

Astfel, ținând cont de faptul că, referința nu a fost depusă până la data stabilită, termen care este unul de decădere, instanța de recurs a examinat cauza în baza materialelor dosarului.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 468 alin. (1) Cod contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art. 463 alin. (1).*

Completul de judecată constată că, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost pronunțată la data de 27 februarie 2026, în lipsa contravenientului și a agentului constatator.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 28 octombrie 2025, agentul constatator a IP Cahul, Zamaneagra Marina, împuternicit prin procură a fost prezentă la ședința de judecare a cauzei.

Recursul a fost înregistrat la data de 19 martie 2026, din numele agentului constatator al IP Cahul, Sîrbu Radu, din ce se atestă că este depus peste termenul prevăzut de lege.

Aprecierea instanței de recurs.

Examinând materialele cauzei în coroborare cu normele de drept material și procedural aplicabile speței în cauză, Completul de judecată consideră necesar de a respinge recursul declarat ca tardiv, din următoarele considerente.

Conform art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul: este tardiv.*

În cauza Ziliberberg vs. Republica Moldova, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că, după natura lor contravențiile se asimilează faptelor penale, și în procesul contravențional se aplică garanțiile privind proces echitabil aplicabile și unei procedurii penale.

În conformitate cu art. 374 alin. (3) Cod contravențional, *procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Conform art. 6 § 1 și 3 lit. a) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, *orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.*

Prin urmare, Completul de judecată menționează că, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a stipulat că procesului contravențional se aplică exigențele procesuale unui proces penal.

Conform art. 230 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură penală, *termene în procesul penal sânt intervale de timp în cadrul cărora sau după expirarea cărora pot fi efectuate acțiuni procesuale conform prevederilor prezentului cod.*

În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Dacă o măsură procesuală nu poate fi luată decât pe un termen prevăzut de lege, expirarea acestuia impune încetarea efectului acestei măsuri.

Completul de judecată reiterează că, art. 468 alin. (1) din Cod contravențional stipulează că, termenul de declarare a recursului împotriva hotărârii judecătorești în cauza contravențională este de **15 zile din momentul pronunțării**, iar pentru părțile care nu au participat la judecarea cauzei contravenționale, în termen de 15 zile din momentul înmânării copiei hotărârii judecătorești.

Astfel, este clar că posibilitatea de a ataca hotărârea judecătorească cu recurs, peste termen, survine doar în cazul în care persoana nu a participat la judecarea cauzei contravenționale, acest fapt fiind stipulat imperativ în lege.

Din materialele cauzei, rezultă faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 546435 și decizia de sancționare din data de 03 iulie 2025 au fost întocmite de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Sîrbu Radu.

Fiind fixată prima ședință de judecată pentru data de 28 octombrie 2025, interesele Inspectoratului de Poliție Cahul, au fost reprezentate de către Zamaneagra Marina, în baza procurii. (f.d. 50, 52). Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 28 octombrie 2025 după cercetarea judecătorească, s-a amînat etapa de deliberare și pronunțare pentru data de 27 februarie 2026,. (f.d. 52-53).

La data de 27 februarie 2026, ora 08:40 instanța de judecată a pronunțat hotărîrea în lipsa părților, inclusiv în lipsa reprezentantului agentului constatator. Astfel, reprezentantul IP Cahul, Marina Zeamaneagră, efectiv a participat la judecarea cauzei contravenționale și a cunoscut despre timpul și locul pronunțării hotărârii, însă nu s-a prezentat și în lipsa sa a fost pronunțată hotărârea.

Conform art. 455 alin.(1), (3) Cod contravențional *Şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale are loc cu citarea părţilor, în modul prevăzut de prezentul cod. (3) Neprezentarea în şedinţă a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale.*

Participând la examinarea cauzei contravenționale și cunoscând despre data pronunțării hotărârii, reprezentanta IP Cahul, în cazul în care nu a avut posibilitate să fie prezentă la pronunțarea hotărârii, urma să manifeste interes despre rezultatul examinării cauzei nemijlocit la Judecătoria Cahul sau pe Portalul Naţional al Instanţelor de Judecată.

Judecătoria Cahul, sediul Central la 02 martie 2026 a expediat copia hotărârii la adresa agentului constatator IP Cahul. (f.d.59). Date privind recepționarea hotărîri la materialele dosarului lipsesc.

Totodată se atestă faptul că pe Portalul Naţional al Instanţelor de Judecată, instanţa de fond a publicat hotărârea la data de 02 martie 2026, iar agentul constatator, cunoscând despre caracterul public al hotărârilor judecătorești şi că acestea sunt publicate, nu a depus diligența necesară de a lua cunoștință cu hotărârea şi de a depune recursul în termen.

Depunând recursul la 19 martie 2026, agentul constatator a IP Cahul, Radu Sîrbu, a omis termenul de depunere a recursului, care a expirat la 17 martie 2026, inclusiv și nici nu a solicitat repunerea în termen.

În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen. Această prevedere legală are caracter de garanție procesuală, egală pentru toate părţile participante în proces, fiind impusă obligația îndeplinirii în termen a actelor procedurale, sub sancțiunea decăderii din acest drept procesual.

Faptul că IP Cahul a fost reprezentat de către Zeamaneagră Marina, iar recursul a fost depus de către agentul constatator care a întocmit decizia de sancțiobare, nu îl repune automat în termenul de depunere a recursului. Reprezentanta a acționat în numele și intersele aceleiași autorități, astfel, încît cunoașterea actelor procesuale de către un reprezentant produce efecte față de autoritatea reprezentată. Schimbarea sau desemnarea unor alți reprezentanți nu afectează curgerea termenelor procedurale și nu exonerează autoritatea de obligația de a exercita calea de atac în termenul prevăzut de lege. În caz contrar, respectarea termenilor procedurale ar depinde de organizarea internă a autorității, aspect care nu poate produce consecințe asupra aplicării normelor procesuale și nici nu poate justifica repunerea în termen.

Totodată, nu s-a solicitat repunerea în termen, expres prevăzută de art. 469 alin.(1) Cod contravențional care prevede că recursul declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la începutul executării sancţiunii sau perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen dacă instanţa a constatat că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea despre adoptarea hotărârii a participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei, nici la pronunțarea hotărârii asupra ei şi careva argumente plauzibile în justificarea omiterii acestui termen nu au fost aduse.

Situația constatată denotă omiterea termenului prevăzut pentru declararea recursului, nefiind solicitată repunerea în termen a acestuia și nici instanța de recurs nu constată vreo situație de fapt care ar determina repunerea în termenul de depunere a recursului.

Instanța de recurs acceptă că, pentru anumite limite rezonabile, lipsa posibilității de a cunoaște hotărârea ar putea justifica concluzia că recursul este depus în termen sau, după caz, că ar fi justificată repunerea în termen. Dar în cazul din speță recurentul, agentul constatator a IP

Cahul nu a avut nici un impediment pentru a cunoaște hotărârea judecătorească din 27 februarie 2026, astfel omiterea de a se încadra în termenul de recurs nu poate avea o justificare.

Completul de judecată invocă că, potrivit jurisprudenței CEDO respectarea cerințelor cu privire la admisibilitate constituie un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Rolul jucat de termenele de prescripție este de importanță majoră atunci când este interpretat Preambulul Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului parte a moștenirii comune a Statelor Contractante (hot. Dacia SRL vs. Moldova, din 18 martie 2008 § 75).

Curtea a reiterat principiul interpretării de către instanțele judecătoreşti a prevederilor cu caracter procedural, cum ar fi termenul de prescripţie pentru inițierea acțiunilor judecătoreşti şi dacă efectele unei asemenea interpretări sunt compatibile cu Convenția, în general, şi cu principiul securității raporturilor juridice garantat de articolul 6, în special (hot. Platakou vs. Grecia, nr. 38460/97, §37).

Pe durata întregului proces părțile sunt obligate să se intereseze de soarta dosarului care se examinează. Prin urmare, după cum sugerează şi jurisprudența CEDO, reieșind din respectarea principiului de securitate raporturilor juridice, apelantul trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanţă (Van Harn versus Germany, nr.7557/03 din 1109.2007), şi de a contesta în termenul legal hotărârea primei instanțe, fapt însă ignorat de agentul constatator IP Cahul, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea recursului.

În aceste circumstanțe Completul de judecată nu se va expune asupra motivelor invocate în recurs, ori instanța nici nu purcede la examinarea fondului recursului declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 27 februarie 2026, în contextul adoptării soluției de respingere a recursului ca depus peste termen, care nu implică o verificare în substanță a hotărârii atacate, întrucât instanța de recurs nu poate proceda la o verificare de fapt şi de drept a acesteia decât în cadrul unui recurs exercitat în mod legal.

Astfel se conchide, că recurentul, agentul constatator din cadrul IP Cahul, Sîrbu Radu neîntemeiat a omis termenul pentru declararea recursului împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 27 februarie 2026 şi din aceste motive recursul se respinge ca tardiv.

Conducându-se de prevederile art. 473 alin. (1) pct.1) lit. a), art. 474 Cod contravențional, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se respinge ca tardiv recursul declarat de agentul constatator a IP Cahul, Sîrbu Radu.

Se menține hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul central din 27 februarie 2026, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de Bogdan Igor împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 546435 din 03 iulie 2025 și a deciziei de sancționare întocmită în baza acestuia în temeiul art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă

Preşedintele completului de judecată, judecător Evgheni BANCOV

Judecătorii Andrei SCRIPCENCO

Inga GORLENCO